

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

Vászoly utca 6

Az adott szálig: **Suttogás a korlát felett**

1. Vaksötét a lépcsőházban

Kővári Klára

Sziporkázó szikra csapott ki a villanyóra-szekrényből, mielőtt a Vászoly utca 6. teljes lépcsőháza vaksötétbe borult. Szabó Lili szülinapi zenéje hirtelen elhallgatott az első emeleten, éles csalódottságot hagyva maga után. Dr. Bordás András diadalmasan engedte le a főkapcsolót a pincelejáratnál, elégedetten törölgetve meg porlepte kezét. Az idős mérnök nem tűrhette tovább az amatőr villanszerelők kontárkodását és a veszélyesen túlterhelt hálózatot.

– Ha Nikola Tesla nem intézett volna nekünk váltóáramot, ma meg lennénk löve! – kiáltotta Bordás professzor a vaksötét lépcsőházban gyülekező, dühös szomszédok felé. A mobiltelefonok hűvös fénykévéiben komor arcok meredtek rá. – Az R egyenlő U per I , ezt mindenkinek tudnia kéne! A vezetékek izzanak, maga meg, Fekete úr, a kartondobozokon vitatkozik!

A felgyülemlett indulatok közepette a sötétség jótékony leplet borított a csalárd mozdulatokra. Miközben a lakók a korlátnak feszülve hallgatták a mérnök kioktató előadását, Etelka halkán, mint egy árnyék, kicsusszant a lakásajtón. Kihasználva a káoszt és a zavart, selymes léptekkel indult lefelé a lépcsőn Toemai rendőr főtörzs lakása felé.

Ezzel egy időben Kelemen Dániel a lakása mélyén reszkető kézzel szorította magához a mobilját. Zoltán ma is körbejárt a házban, s a fenyegető, névtelen üzenet ott villogott a kijelzőn, miközben odakint a sötét folyosókon az áramszünet pattanásig feszült csendje uralkodott.

2. Zsályafüst és éber tekintetek

Molnár Ildikó

Erzsi néni úgy állt a lépcsőfordulóban, mint egy jól kiképzett, házilagos radarrendszer, amely még a szigetelőszalag mögül elszökő gyanús gondolatokat is fogni tudja. Dániel kíméletlenül rácsapta az ajtaját, de az idős asszonyt ez legkevésbé sem tántorította el a küldetésétől. Lassú, kimért léptekkel indult meg lefelé, miközben a kilences lakás felől kiáramló, fojtogató zsályafüstbe szippantva gyanakvón csóválta a fejét. Bartha Zsófia

aura-tisztítása már megint a teljes emelet tüdejét veszélyeztette, de Erzsi néni most ennél jóval szaftosabb információra vadászott.

A félemeleten pont belefutott dr. Bordás Andrásba, aki zaklatottan babrálta a szemüvegét, s halkan mormolta az Ohm-törvényt a feszültség enyhítésére.

– Na, doktorkám, maga is látja a jeleket? – hajolt közelebb Erzsi néni, és a hangja olyanná vált, mint a száraz haraszt zizegése. – Dániel úrfi olyan sápadtan nyomkodja azt a villogó kütyüt, mintha a végrehajtók küldtek volna neki szerelmeslevelet. De nem csak ő izzad ebben a házban! A múltkor láttam, ahogy a Balog ügyvéd úr valami gyanús papírt csúsztatott át a szuterén felé... meg az maga felesége, Etelka is milyen szaporán szedi a lábát mostanában, mintha a Főörzs hegedűórájára sietne!

Bordás professzor szeme kerekre nyúlt, szaggatottan próbált közbevágni, de Erzsi néni éber figyelmét semmi sem kerülhette el. A ház falai mögött a feszültség csak nőtt, és az idős asszony pontosan tudta, melyik szálát kell meghúznia a következő robbanáshoz.

3. Árnyékok a föld alatt

Kata Szikra

Dániel a hátát a sötét előszobai ajtónak vetve hallgatózott. A zár fémes kattanása után is tisztán hallotta Erzsi néni nehézkes lépteit a lépcsőház sárgult linóleumán. A férfi zsebében még mindig lüktetett a telefon kijelzőjének baljós fénye: „A rendszer nem felejt...”

A falak túloldalán azonban nemcsak az ő élete siklott ki. Lent, az udvari bejárónál Székely Ricsi dühösen csapta be a kocsija csomagtartóját. A Miri Csemege átalakulása – Ida tiszta, kistermelői koncepciója – végleg kiszorította a pult alatti osztrák kávé és a csempészett portékát. Ricsinek most az utcán kellett vevőt találnia, miközben Bálint feszült, dühös tekintettel méregette őt a félemeleti fordulóból.

A szuterén nyirkos homályában a lecsúszott ex-légiós egy szagolt gázcső mellett ült a sötétben. Amióta Marika a bolt árából megvette a lakását, a katona föld alá szorult árnyékká vált, akit már csak a hétéves Miri titokban hozott pogácsái kötöttek az emberi világhoz. Fekete Zoltán ma is köreit róta a folyosókon, míg Balog ügyvéd hűvös mosollyal várta a lakók bukását.

Dániel lassan a monitor felé fordult. A ház fojtogató hálója mindegyiküket körbefonta, s

a menekülés útja egyre keskenyebbnek tűnt.

4. Titok a rendelő küszöbén

Zsombor Dénes

A másodikon kattánó ajtó hangja még el sem ült, amikor a földszinti lépcsőfordulóban kétségbeesett léptek zaja törte meg a fojtogató csendet. Erika, szorosan a mellkasára ölelve a jól betakart csecsemőt, szinte repült lefelé a kőlépcsőkön. Nyomában Bálint robogott, sápadt arccal, szaporán szedve a levegőt. A nő az utolsó pillanatban vágódott be Dr. Szabó András leharcolt magánrendelőjébe, s bentről azonnal rákattant a zár.

Bálint dühösen, de tompított erővel dörömbölt az opálos üvegen.

– Erika, ne csináld ezt! Engedj be, beszéljük meg! – sziszegte a résen át, rettegve attól, hogy a szomszédok meghallják.

Az üveg túloldalán megjelent a háziorvos nyúzott, alvatlan arca. Dr. Szabó szeme alatt sötét karikák éktelenkedtek; az elhamarkodott kártyapartik és a Dr. Balog Henrik felé felhalmozott adósságok már a puszta egzisztenciáját fenyegették. A szuterén felől épp felhallatszott Székely Ricsi halk nevetése, ahogy a pult alól eladott csempészett kávé rendezgette, de a földszinti folyosón most senki sem figyelt a csomagtartó-kereskedőre.

– Egyetlen lépést sem, Bálint – mondta Szabó, s a hangjában kíméletlen, fojtogató zsarolás bujkált. – Vagy előteremtessz nekem kéymilliót Balog kifizetésére, vagy még ma este átmegyek Encihez, és elmesélem neki a te kis titkos családodat. Választhatsz: a pénzed vagy az életed.

Bálint ökle tehetetlenül lógott a levegőben. A felajzott feszültség hirtelen csapdává szűkült körülötte.

5. Suttogás a korlát felett

Noé Dinamó

Dániel az ajtó vastag lapjának dőlve hallgatózott, miközben a szája kiszáradt a képernyő kékes derengésében. A telefon kijelzője még mindig a fenyegető sort mutatta, s a hűvös üveg rátapadt izzadt tenyerére. A folyosón nem csitultak el a léptek; Erzsi néni nem ment tovább a saját lakása felé, hanem nehézkesen megtorpant a másodiki fordulóban.

- Tudja maga egyáltalán, ki jár fel a doktor úrhoz késő esténként? - harsant fel az idős asszony recsegő hangja a korlát felől, épp amikor Bálint lépcsőzött felfelé a földszinti rendelő irányából, feszült, sietős léptekkel. - A fiatalasszony a csecsemővel megint ott lapult a sötétben. Nehogy azt higgye bárki is, hogy a falak nem beszélnek ebben a házban!

Bálint megtorpant, arca a sápadt folyosói fényben azonnal elfehéredett. A biztonsági őrzésében görcsösen megszorult a gyűrött barna boríték, miközben tekintete átsuhant Dániel zárt ajtaján, majd vissza az öregasszony éber, vádoló szemeire. Dr. Szabó rendelőjének lentiekről felhallatszó halk ajtónyikorgása baljós nyomatékot adott Erzsi néni szavainak.

A résnyire nyitott kémlelőnyílások mögött a ház tovább lélegzett. Dániel a lakás magányában érezte, ahogy a hitelek, a felmondott állás és a névtelen zsaroló hálója egyszerre szorul a nyaka körül. Odakint Erzsi néni halk, fenyegető mormogással tette hozzá a végső csapást: - Aki titkolózik, az hamarosan a közös képviselő előtt felel. Még ma este.